

Δύο ινδοί επιστήμονες του Τμήματος Υπολογιστών στο Indian Institute of Science έχουν δημοσιεύσει στο «ACM Data Mining», το ειδικό επιστημονικό έντυπο για

την έγκυρη αναζήτηση στοιχείων με ενδιαφέρον μέσα από ωκεανούς δεδομένων, μια εργασία για το πώς μπορείς να βρεις τους καλύτερους επιστήμονες Πληροφορικής

στον κόσμο αν θέλεις να κάνεις κάποια εργασία με τη βοήθειά τους. Στον κατάλογο των παγκοσμίως καλύτερων 50 αποδείχθηκε ότι υπάρχουν αναλογικά πολλοί Έλληνες!

Έλληνες κορυφάιοι στους υπολογιστές

Οκτώ συμπατριώτες μας στους 50 καλύτερους επιστήμονες Πληροφορικής στον κόσμο

ΤΟ ΝΑ είσαι ένας από τους καλύτερους στον τομέα σου και αυτό να βγαίνει από τον αριθμό και την αξιολόγηση των δημοσιευμένων εργασιών σου είναι βεβαίως κάτι αξιόλογο και είναι κίνητρο για πολλούς επιστήμονες εδώ και... αιώνες. Το να θεωρείσαι όμως και άνθρωπος που αξίζει να έλθει κοντά σου ένας σπουδαστής για να κάνει τα πρώτα του βήματα στην έρευνα είναι κάτι για το οποίο χρειάζεται να διαθέτεις μερικές επιπλέον χάρες. Δύο ινδοί επιστήμονες, οι Κουμάρ και Σρικάντ, προσπάθησαν αυτά που φαίνεται μάλλον αδύνατον να τους δώσεις αριθμητική υπόσταση να τα συμπεριλάβουν σε έναν βασικό μαθηματικό τύπο και να βγει έτσι ένας κατάλογος με τους καλύτερους διδάσκοντες και επιβλέποντες στον τομέα των υπολογιστών. Ξεκινώντας από τη δική τους χιλιόχρονη παράδοση όπου ο διδασκόμενος χρωστάει για καιρό ευγνωμοσύνη στον δάσκαλό του και δεν χάνει ευκαιρία να το ανακοινώνει έβαλαν ως παραμέτρους της συνταγής για την εύρεση των καλύτερων: α) τη μέτρηση των αναφορών στον «δάσκαλο» αφού φύγουν από εκείνον, β) την αυτάρκειά τους στις εργασίες που μειώνει τη συμβολή του δασκάλου τους, γ) τη βοήθεια που έχουν λάβει από κάποιον, χωρίς αυτός όμως να

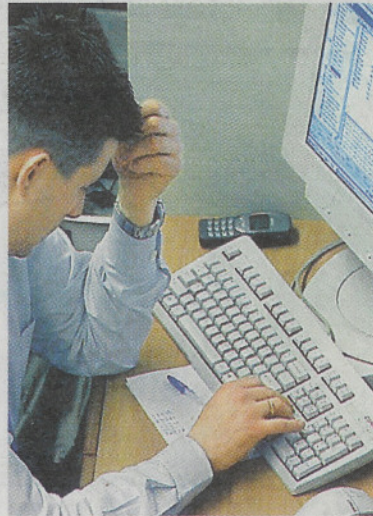
είχε οικονομικό όφελος, και δ) την επιρροή του επιβλέποντος. Αυτή θεωρείται ότι είναι ένα μέγεθος που μειώνεται όσο αυξάνεται η ηλικία του μαθητή και μεγαλώνει όσο πιο μεγάλο το κύρος του διδάσκοντος όπως αυτό προκύπτει από τις εργασίες του και τις μαρτυρίες των διδασκόμενων.

Έλληνες εντός

Στον κατάλογο των επιστημόνων της πληροφορικής με τους οποίους θα άξιζε κάποιος φιλόδοξος φοιτητής να κάνει εργασία βρίσκουμε κατ' αρχάς δύο Έλληνες που εργάζονται εδώ και αυτό κάνει ακόμη πιο σημαντική την ανάδειξή τους μέσα στους 50 κορυφάιους στον κόσμο:

■ Τον καθηγητή στο Τμήμα Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών **Πάυλο Σπυράκη**, 50 ετών, απόφοιτο του ΕΜΠ με διδακτορικό από το Χάρβαρντ, μεταδιδακτορικό ερευνητή στο ίδιο πανεπιστήμιο και επίκουρο καθηγητή του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, με πολλές τιμητικές διακρίσεις, διευθυντή σήμερα στο Ερευνητικό Ακαδημαϊκό Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και με αναρίθμητες εργασίες επάνω στους υπολογιστές, ο οποίος αρθρογραφεί τακτικά στο «Βήμα».

■ Τον **Τίμο Σελλά**, καθηγητή στο

Τον κατάλογο δημοσίευσε το Indian Institute of Science και αναφέρονται οι επιστημόνες της Πληροφορικής με τους οποίους θα άξιζε κάποιος φιλόδοξος φοιτητής να κάνει την εργασία του

Τμήμα Μηχανολογίας και Υπολογιστών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, γεννημένο στο τέλος της δεκαετίας του '50, με διδακτορικό από το Μπέρκλεϊ, όπου ήταν μέλος της ομάδας της υπεύθυνης για τη σχεδίαση του INGRES, του κλασικού στην εποχή του συστήματος διαχείρισης για τις βάσεις δεδομένων. Σήμερα, με περισσότερες από 120 εργασίες για συστήματα αποθήκευσης διαφόρων στοιχείων, αναφέρεται συχνά από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές του και θεωρείται μια καλή επιλογή για όποιον θα ήθελε να κάνει εργασία σε αυτόν τον τομέα.

Έλληνες εκτός

Από τους εκτός Ελλάδας επιστήμονες πολύ ψηλά στον κατάλογο των κορυφάιων (στην όγδοη θέση, ψηλότερα από κάθε Έλληνα) βρίσκουμε τον επίσης συνεργάτη του «Βήματος» **Χρίστο Παπαδημητρίου**, καθηγητή σήμερα στο Μπέρκλεϊ και έναν από τους πιο γνωστούς δασκάλους σε Χάρβαρντ, ΜΙΤ, Στάνφορντ, Σαν Ντιέγκο, για θέματα από Internet ως οικονομικά και αλγορίθμους (ο κ. Παπαδημητρίου έχει γράψει και το μυθιστόρημα «Το Χαμόγελο του Τούρινγκ» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Λιβάνη).

Ακολουθούν ο **Γιάννης Μυλόπουλος**, γεννημένος στις αρχές της δεκαετίας του '40, καθηγητής στο Τμήμα Υπολογιστών του Πανεπιστημίου του Τορόντο, και ο **Χρήστος Φαλούτσος**, 15 χρόνια νεότερος, που ξεκίνησε από το Μετσόβιο Πολυτεχνείο το 1981 και σήμερα είναι καθηγητής στο Μέριλαντ. Με περισσότερες από 90 εργασίες, με δύο από αυτές βραβευμένες ως οι καλύτερες της αντίστοιχης χρονιάς, και με βραβείο για τον τρόπο διδασκαλίας στην αναζήτηση μέσα σε κείμενο, για GPS και ιατρικές εφαρμογές. Ακόμη υπάρχουν οι **Γιάννης Ιωαννίδης**, αυθεντία στον τομέα της ασφάλειας των υπολογιστών στα εργαστήρια της AT&T, **Νικόλας Ρουσόπουλος**, καθηγητής στο Μέριλαντ, και **Λεωνίδας Γκιμπας**, ο οποίος ξεκίνησε από την Αθήνα ως παιδί-θαύμα, έκανε διδακτορικό με τον διάσημο και πολύ αυστηρό **Ντόναλντ Κνουτ** και σήμερα στο Στάνφορντ, έπειτα από 20 χρόνια, στα 55 του, έχει δημιουργήσει δική του πολύ δυνατή ομάδα στα γραφικά των κομπιούτερ, στη ρομποτική και στους αλγορίθμους.

Πολλά θα κερδίζαμε εδώ αν θα μπορούσαν κάποια στιγμή να καθήσουν όλοι τους γύρω από το ίδιο τραπέζι...

Α. ΓΑΛΛΑΛΑΣ